

МЕДУЗА ПОПРАВЉА САМОПОУЗДАЊЕ РАДЕЋИ ПЛЕТЕНИЦУ ОД ЗМИЈА

Змија говори другој змији, говори трећој змији, четвртој:

У вакууму отете љепоте видимо
како се дан раствара као орах
кад удариш главом о зид,
али нећеш унутра пронаћи бога
или дјевојчицу која се скоком с љуљачке
зарази акрофобијом
Ниси једина коју не разумијемо,
вентилатор потискује тјескобу српња у лице,
а не може превести љето
Збиља, љепота ти је отопљена у змијину дуљину,
али не знаш што је метар
Увијек је потребно за нечим жалити
да се лакше поднесу ситне пролазности
У опраној коси излегла се чудесна мизантропија,
колико тога шампон може одвезати из главе

Што можеш учинити с окамењивањем коже
и инфрацрвеним сензорима?
Видимо како си прогутала стадо оваца,
њихова вуна мекеће чудесну топлину,
али прсти су ти хладни
као да увијек изнова наслућују:
У храму је тишина издубила прозоре
и под језиком размотала у богу
одлучност да те разломи
Твој бог је силоватељ, али је бог
и свој гријех пребацује на твој језик
Је ли ти глежањ био прегласан?
Кољена преоткривена?
Јеси ли погледала пренагло у под?
Јеси ли преспоро?

Метаморфоза косе у змију слична је
питању слободне воље у устима детерминиста,

као кад без карте уђеш у влак
да савијеш кичму у бијег
па те кондуктер ухвати
Као кад уђеш у биљку да научиш шутјети,
али те цвијет предухитри

КВАНТНА ПЕПЕЉУГА

Јајници орбитирају због мрамора,
смрзнута шутња успиње се босоногој у топлину
Без гаћица разумије
да сваку жену напусти кожа,
док пере мужева леђа
или у њу пенетрира четворокарата круна
Птице из срца полијеђу на аутопилоту
и по тко зна који пута
промишља сестре
као непрежаљену топлину
сигурна да јој недостају
као што сваком недостаје
батина која је била предвидива

Њен живот нестабилан је поглед
на усамљено листопадно стабло
Вране заслађују вријеме
гласним расправама
Кад их чује, умишља пријатељице
с којима дуго говори о љубави у метафорама,
да се огради од слутње несретности
Каже да је љубав заклана перад
или простријељено крило
Могуће су разне интерпретације
У кревету дан напет
до изнемоглости,
намјештај издише лијеност
Досадно је, ако не и опасно,
кад принц доласком
охлади кисик до кондензације
утапајући је загрљајем

Њен континент сабијен у неиспричано тијело
Страхови су собе којима тапкају
жене учахурене у неисправне метке,
жене – облаци за приватну колекцију обзора

И све би то било довољно
да је небо могуће
уградити под кућу

ВЛАКОВИ ИЛИ О ЉУБАВИ ПЈЕСНИКИЊЕ ПРЕМА ВРОНСКОМ

У брзој кретњи влака
сумаглица разрјеђује интерпункцију
и облик животиња крај цесте
Крајолик бесмислено дефиниран
као метафора или слијепа улица,
израслина на челу града који уз цесту узгаја
торзо шуме или пјесму,
божје кашљеве у електричној мрежи

Шутња је покушај истовремености свих могућих исхода,
тако путовање разграђује тијела
У једној од изгледних стварности
разбијена реченица управо је освијетлила галаксију
и ја сам та суицидална јединка из роја мушица
која надгласава препирку с трачницама

Требала сам знати да је уредност, не љубав
исправан начин комуникације са свијетом
Педантно сложене кости, годишња доба, метаморфозе
пјесме поредане по абецеди, хербариј
Нешто између нас опустошило је поља житарица,
сада смо афричка глад и неимаштина,
пресељени из срца у излизана сједала
да узгојимо блискост, разводњени

Прије него свемир поновно зажмири
реци ми, Вронски,
јесу ли ти прсти још у мом месу?